

Énekeljete az Úrnak

A Katolikus Egyház liturgikus énekei Oroszországban

Az új oroszországi katolikus énekeskönyv előszavának részlete joggal kerülhetett volna a DOKUMENTUM rovatba is, de mivel a nekünk jószerevével ismeretlen kortárs orosz katolikus egyházi világba enged betekintést, jónak látszott, hogy a KORKÉP rovatban közöljük. Magát a könyv számunkra való fölfedezését is a fordítónak köszönhetjük. Az énekeskönyv adatai: Воспои́те Господу (ejtsd: Voszpojtye Goszpodu, jelentése: Énekeljete az Úrnak). De boni arte, Moszkva 2005. (A Felelős szerk.)

Határozat

Jelen soraimmal jóváhagyom e liturgikus Énekgyűjteményt, melyet a Katolikus Püspöki Konferencia Liturgikus Bizottságának Zenei Szekciója készített el az oroszországi Katolikus Egyháznak, és mint normatív kiadást elrendelem az oroszországi Katolikus Egyház használatára.

Tadeusz Kondrusiewicz érsek, metropolita,
az oroszországi Katolikus Püspöki Konferencia elnöke

Vízkereszt főünnepén, Moszkva, 2005. január 6-án

Előszó

„Krisztus igéje lakjék bennetek gazdagon, minden bölcsességgel; tanítsátok és intsetek egymást! Hálaadással szívetekben énekeljete Istennek zsoltárokat, himnuszokat és szent énekeket! Bármit tesztek, szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézus nevében tegyetek!” (Kol 3,16).

Szent Pál apostol e buzdításából kiderül, hogy az első keresztények egész életében milyen fontos szerepet játszott az egyházi ének az imádságban, a liturgiában, a jó hír terjesztésében. Néhány évszázaddal később Szent Ágoston azt mondta: „Aki szeret, az énekel” (336,1 prédikáció). Az ő szavaira ráímel az ismert kora keresztény mondás: „Bis orat, qui bene cantat” („Aki jól énekel, az kétszer imádkozik”). Az Egyház történelme élő igazolása annak, amiről 1999 húsvétján II. János Pál pápa joggal írta a művészet képviselőihez intézett levelében: „Mennyi egyházi műalkotás született az évszázadok folyamán azon emberek által, akiket mélyen átjárt az átélte titok! Számtalan hívő táplálta hitét más hívők szívéből fakadó énekekkel, amelyek a liturgia szerves részévé váltak vagy legalábbis hathatós segítségnek bizonyultak annak méltó végzéséhez. Az éneklésben a hitet az ember úgy éli át, mint a szeretetet, az örömet, a bizalomteljes várakozás bőségét az Isten üdvözítő közbelépésére.” (12)

Az elmúlt évszázad elejétől kezdve az Apostoli Szék különös gondot fordított arra, hogy a különböző népek körében a helyes liturgikus éneklés fejlődjön. Így 1903-ban X. Piusz pápa az egyházi éneknek szentelt *Tra le sollecitudini* kezdetű motu propriójában előírta a Katolikus Egyház püspökeinek, hogy egyházmegyéikben hozzanak létre „különleges bizottságokat olyan emberekből, akik az egyházi ének területén valóban szakemberek”. (24) Felidézve a fent említett dokumentum 100 évvel korábbi megjelenését, II. János Pál pápa elégedetten állapította meg: „Ott, ahol ezt a pápai rendelkezést valóra váltották, sok bő gyümölcsöt termett. Jelenleg sok nemzeti, egyházmegyei és egyházmegyei közti bizottság működik, amelyek értékes hozzájárulást jelentenek a helyi repertoár elkészítéséhez, miközben arra is törekszenek, hogy a válogatás során tekintet legyenek a szövegek és a zene minőségére”. (Khirográf 2003. 12. 22., 13)

S bár az oroszországi katolikus egyház 70 esztendő óta üldözése okán ezen előírás teljesítésének dolgában a „tizenegyedik óra munkásának” bizonyult (vö. Mt 20,6–9), de miután országunkban újra létrejöttek a Katolikus Egyház és a Püspökkari Konferencia kánoni struktúrái, felállítottak egy liturgikus bizottságot és annak zenei szekcióját. 2000-ben az oroszországi Katolikus Püspökkari Konferencia határozatot fogadott el egy egységes liturgikus énekeskönyv kiadásáról. E cél érdekében mind a négy apostoli adminisztratúra képviselőiből (2002-ben már egyházmegyei ranggal) fölállítottak egy bizottságot azzal a céllal, hogy gyűjtsék össze a különböző egyházközségekben született irodalmi és zenei anyagot, amelyeket azután egy szakértőkből álló, külön e feladatra felállított bizottságra bíztak. A jelen énekgyűjtemény lett az elvégzett munka eredménye. Az oroszországi Katolikus Püspökkari Konferencia nagy örömmel jóváhagyta ennek kiadását és terjesztését az egyes egyházközségek számára.

A gyűjteménybe sok különféle ének került bele. Köztük vannak ősi és modern, más nyelvről fordított és Oroszországban készült énekek is. „A legősibb és legjelentősebb egyházzenei alkotások között kétségtelenül fontos helyet foglalnak el a különböző keleti szertartású liturgikus énekek” — írta fél évszázaddal ezelőtt XII. Piusz pápa a *Musicae sacrae* kezdetű enciklikájában (52), reményének adva hangot, hogy sok keleti ének bekerül a latin szertartású katolikusok gyakorlatába. Éppen ezért öröndetes, hogy a jelen gyűjteménybe néhány orosz ortodox ének is bekerült, amelyeket már régóta énekelnek sok katolikus egyházközség liturgiáin, épp így a keleti liturgikus örökség és az orosz egyházi költészet szövegei is.

A gyűjtemény ökumenikus jellege kiegészül azzal is, hogy számtalan ének szövegét egyeztetették az oroszországi és más külföldi lutheránus egyházakkal, és így alkalmasak arra, hogy az orosz katolikusok és lutheránusok közös imaösszejöveteleiken énekelni tudják.

Mostantól kezdve annak érdekében, hogy az oroszországi katolikus egyház egységes liturgikus zenei hagyományát kialakítsuk, e gyűjtemény az orosz nyelvű liturgikus énekek előadásához normatívnak tekintendő. Más, a későbbiek során kiadásra kerülő gyűjteményeknek változtatás nélkül ebből a könyvből

kell kölcsönözniük a szövegeket és dallamokat, ami nem zárja ki azt, hogy egy későbbi helyi kiadványban helyet kapjanak mellékleletben olyan énekek, amelyeket az adott vidéken használnak.

Mivel ez az Oroszországi Katolikus Egyház liturgikus énekeinek hivatalos gyűjteménye, remélem, hogy örömmel fogadják a hívek (az orosz katolikus egyházközségek) liturgikus istentiszteleti használatra, hasonlóképpen országunk határain túl lévő katolikus egyházközségek is. Továbbá legyen ösztönzője a közösségi és egyéni imádságnak.

Szívbéli hálámat fejezem ki azoknak, akik e gyűjtemény liturgikus énekeinek előkészítésében és kiadásában részt vettek, különösen is az oroszországi Püspökkari Konferencia Liturgikus Bizottsága Zenei Szekciójának, a „Renovabis” és az „Egyházi könyvtár” kulturális központja szervezeteknek, továbbá azoknak, akiknek zenei és költői alkotásai helyet kaptak benne.

Különösen is hálával gondolok a körülkből idő előtt eltávozott Grigorij Zöroch OFMConv-ra, aki az elmúlt évek során a fent említett Liturgikus Bizottság titkáráként tevékenykedett, és jelentős mértékben hozzájárult az orosz nyelvű liturgikus szövegek elkészítéséhez. Jutalmazza meg őt az Úr mennyei országával! És adjon nyugalmat mindazoknak, akiknek költői alkotásai szerepelnek e gyűjtemény lapjain!

Mindazokat, akik e gyűjtemény készítésén és kiadásán fáradoztak, valamint azokat is, akik használni fogják, a Boldogságos Szűz Mária és minden szentek imádságos oltalmába ajánljuk, minden szentekébe, akik az Úr trónusa előtt hálát zengenek, és Szent Cecéliának, az egyházi zene védőszentjének. És én tiszta szívből áldásomat adom rájuk.

Tadeusz Kondrusiewicz érsek, metropolita,
a moszkvai Isten Anyja főegyházmegye ordináriusa,
az oroszországi Katolikus Püspökkari Konferencia elnöke,
az oroszországi Püspökkari Konferencia Liturgikus Bizottságának elnöke.

Moszkva, 2005. január 6. Vízkereszt főünnepén

A Szerkesztőbizottság előszava

„Az egyetemes Egyház zenei hagyománya fölbecsülhetetlen értékű kincs. Minden más művészi kifejezésmód fölé emelkedik, leginkább azért, mert a szövegeket kísérő dallam az ünnepélyes liturgiának szükséges és szerves része.” (Sacrosanctum Concilium 112)¹

A II. vatikáni zsinat atyáinak e szavai nemcsak arra az ajándékra emlékeztetnek minden katolikust, amely rájuk van bízva, hanem arra a felelősségre is,

¹ uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=1#SC117 (A Fordító.)

amelyet ez az ajándék feltételez. A Katolikus Egyház zenei hagyománya, melynek gyökerei az ószövetségi zsoltárokhoz nyúlnak vissza, a kereszténység fönnállásának húsz évszázada folyamán a legértékesebbet fogadta magába mindabból, amit nemzetek sokaságának költői és zenei géniuszai alkottak. Ebben a kincsestárban fellelhetők mind az ókeresztény himnusz-költők értékes alkotásai (csak milánói Szent Ambrust és Szír Szent Efrémet említve), s a legújabb kor kiváló költőinek versei; e kincsestár mélyéből hangzanak felénk a gregorián és mozarab dallamok; benne őrződtek meg maradandóan évszázadokra a nagy európai zeneszerzők alkotásainak gyöngyszemei, s végül ugyancsak benne szervesen eggyé olvadnak Óceánia, Afrika, Ázsia tősgyökeres népeinek ritmusai és dallamai.

A zsinat által jóváhagyott liturgikus reform kiszélesítette az istentiszteleti zene használatát nemcsak a Katolikus Egyház egészére, hanem az egyes népek körében is. Lehetőség nyílt arra, hogy a nemzeti nyelveket minden istentiszteleti formában használják, valamint megvalósuljon a hívők tevékeny részvétele. Ennek köszönhetően a latin szertartású katolikus országok legtöbbször aktívan kezdték bevezetni a gyakorlatba azokat a szent énekeket, amelyek a leginkább alkalmasak arra, hogy az istentiszteleteken az egész nép énekelje. Ezzel egyidejűleg a liturgikus repertoár egészen új alkotásokkal is gyarapodott.

A Szovjetunió területén a totalitárius rendszer uralma nagymértékben hátráltatta a liturgikus költészetet. Még a Szovjetunió azon népeinek körében is, amelyek évszázadokra visszamenőleg hagyományosan a katolikus hitet vallották, a nyugati országokkal összevetve nagyon lassan haladt ez a folyamat. Annál inkább bámulatra méltó az, hogy még a szovjet korszakban —minden üldözés ellenére— születtek egyházi énekek orosz nyelven, mind idegen nyelvből készült fordítások, mind eredeti nyelvűek. Szamizdatban csekély példányszámban jelentek meg orosz nyelvű kisebb énekes füzetek. Az egyházi énekköltészet területén még a kommunista korszak éveiben alkotókról különös hálával kell megemlékeznünk: így Jelizaveta Szergejevna Peregudováról (1913–1996) és Georg Gszelről (1955–2003).

Az orosz katolikus énekrepertoár bővítésének munkája a peresztrojka után is folytatódott. Jelentős érdemeket szerzett ebben Andrej Viktorovics Kulicsenko, aki az első bő terjedelmű katolikus énekeskönyvet állította össze orosz nyelven. De számos szerző, akinek versei és énekei jelenleg egyházközi gyakorlatban vannak, továbbra is névtelenségbe burkolózik az orosz katolikusok nagy többsége előtt.

A XX. század végére az orosz nyelvű katolikus énekek száma az óriási területen élő római katolikusok használatára jelentősen gyarapodott. Néhány újabb, igen vegyes összetételű gyűjtemény is megjelent. Éppen ekkor vált nyilvánvalóvá, hogy szükség van mindannak összegyűjtésére és rendszerezésére, ami ebből a legjobbnak bizonyul.

2000. március 15-én az oroszországi Katolikus Püspökkari Konferencia döntött arról, hogy Oroszország valamennyi egyházközségének egységes liturgikus

énekeskönyvet ad ki. Ennek érdekében mind a négy apostoli adminisztratúra (2002-től egyházmegye) képviselőiből bizottságot állítottak fel, melynek feladatai közé tartozott az egyházközségekben használatban lévő irodalmi és zenei anyag összegyűjtése. Ezt követően az összegyűjtött anyagot átadták a külön e célra a Püspökkari Konferencia elnöke által kinevezett szakértői bizottságnak, hogy az előterjesztett anyag további szövegválogatását és szerkesztését elvégezzék.

A gyűjtemény összeállítói az első pillanattól kezdve tudatában voltak a rájuk rótt feladat összetett voltának és az ezzel járó felelősségnek. Erre a felelősségre újfent emlékeztettek II. János Pál pápa szavai, melyek egy bizonyos „lelkiismeretvizsgálatra” szólították fel a híveket abban a témában, hogy mit énekelnek az istentiszteleteken: „Szükség van arra, hogy állandóan felfedezzük az imádság és az istentisztelet szépségét, és ez a szépség éltsen minket, — mondta a Szentatya. Nemcsak teológiai szempontból pontos formulákkal kell imádkozni Istenhez, hanem szépen és méltó módon. Ezzel kapcsolatban a keresztény közösségnek lelkiismeretvizsgálatot kell tartania, hogy a zene és a szép ének egyre jobban része legyen a liturgiának. Meg kell tisztítani a kultuszt a stilisztikai hibáktól, a kifejezések hanyag formáitól, azon szövegektől és zenei dallamoktól, amelyek közönségesek és kevésbé felelnek meg a szent cselekmény fenségének”. (A 2003. február 26-án tartott általános audiencián elhangzott beszédéből)

„A szent énekekre szánt szövegeknek meg kell felelniük a katolikus tanításnak; továbbá merítsék azokat elsősorban a Szentírás és a liturgia forrásaiból”. (SC 121) Így szól a II. Vatikáni Zsinatnak a Szent Liturgiáról szóló Konstitúciója. Az Egyház egyre gyakrabban áll elő a követelménnyel, hogy a liturgikus énekek nagyobb mértékben istenközpontúak és krisztusközpontúak legyenek, valamint hogy helyesen tükrözzék az alapvető keresztény igazságokat. Ezt szem előtt tartva a gyűjtemény összeállítói megpróbálták kihagyni minden olyan szöveget, melyek teológiai szempontból kétségesek.

A válogatás liturgikus kritériuma feltételezte a különböző énekeknek a Katolikus Egyház liturgiájában betöltött fontosságát. Figyelembe vették azt is, hogy a szövegek és a dallam megfelelnek-e az Egyház liturgiája természetének, illetve azoknak a liturgiában szereplő konkrét helyének. A liturgia nem más, mint a templomi közösség Istennek szóló szolgálata, ezért annak szavai és cselekménye először is Istenre kell, hogy irányuljanak, másodszor közösségi jelleggel kell bírniuk. Az egyházközségeinkben elhangzó énekek nagy része, jóllehet valódi vallásos érzelmeket fejeznek ki, nem felel meg ezeknek a követelményeknek (például amikor személyes imádság vagy meditatív jellegűek, vagy amikor vallásos líráról van szó, amelyeknek semmi kapcsolatuk sincs a liturgiával). Az ilyen zenei alkotások rendszerint nem kerültek be ebbe a gyűjteménybe, mivel nem felelnek meg alapvető rendeltetésüknek (ami ugyanakkor egyáltalán nem zárja ki, hogy a hívők istentiszteleten kívül énekeljék). Mindössze néhány legsikerültebb, vagy az orosz katolikusok körében különösen

népszerű ének található itt, amelyek azonban külön fejezetbe kerültek („karácsonyi kántálások”, „Mária-ájtatosság énekei”): Ebből következik, hogy nem liturgikus éneklésre szántak, de tökéletesen megfelelnek paraliturgikus szertartásokhoz vagy egyéb helyzetekhez.

A különböző liturgikus időszakokhoz és az ünnepekhez tartozó énekek kiválasztásakor, valamint a szentségek kiszolgáltatásához tartozó énekek esetében mindenekelőtt az volt a válogatási szempont, hogy világosan kiderüljenek a szövegekből az isteni misztériumok és az üdv ökonómiája, amelyekről az Egyház a megfelelő istentiszteletek végzésekor elmélkedik.

A válogatás filológiai kritériuma feltételezte, hogy a szövegek megfeleljenek az orosz nyelv grammatikai normáinak, a helyes kiejtésnek, prozódiajának és stilisztikájának, valamint a verselés szabályainak. Sajnos számos, a katolikus közösségek által használt ének orosz nyelvi minősége sok kívánnivalót hagy maga után. Egyes szövegeket át kellett szerkeszteni vagy át kellett dolgozni. Ugyanakkor egyes énekek, még ha költői szempontból gyengének is bizonyultak, kizárólag nagy népszerűségük miatt bekerültek a gyűjteménybe.

Nem kevésbé lényeges volt a válogatás zenei kritériuma. Fontos volt, hogy a dallamok megfeleljenek a liturgikus zene hagyományainak, vagy legalább ne ellenkezzenek előadásuk templomi kontextusával. Igen fontos szempont volt a komplexitás foka: a gyűjtemény összeállítói alapvetően lemondtak az olyan énekek közléséről, amelyeket csak hivatásos énekesek tudnának előadni; ezért alapos megfontolás tárgyává tették a hangfekvést.

Tudatában lévén a hagyomány szerepének, az összeállítók igyekeztek azt minél gazdagabban szerepeltetni a gyűjteményben. A II. Vatikáni Zsinat megjegyezte, hogy „az Egyház a gregorián korálist tekinti a római liturgia sajátos énekének”. Ennek következtében a „liturgikus cselekményekben —azonos feltevések mellett— ennek kell elfoglalnia az első helyet” (SC 116). A gyűjteménybe nagy számban kerültek be gregorián énekek mind latinul, mind orosz fordításban. (A gregorián korális alkalmazása a különböző modern nyelveken mindegyik nyelv esetében sajátos alapelvek kidolgozását igényli. A gyűjtemény összeállítása folyamán a különböző országok szakembereivel való konzultációknak köszönhetően az orosz nyelvre történő alkalmazáskor hasonló alapelvek kidolgozására is sor került. *Lapalji jegyzet.*) Továbbá sok más ének is megtalálható a gyűjteményben, melyek a nyugati himnuszköltészet kincsestárából valók különböző orosz műfordításokban.

Mivel az Egyház liturgikus életének forrása és csúcspontja az Eucharisztikus áldozat, ezért a gyűjtemény a szentmise ordináriumával kezdődik, ezt követik a szentmise állandó énekei. Ezután találhatók a liturgikus év énekei a megfelelő időszakokkal és ünnepekkel. A továbbiakban a szentségek —keresztelés, házasságkötés— kiszolgáltatásakor elhangzó énekek következnek, majd a népi ájtatosság gyakorlataihoz kapcsolódó énekek, végül a gyászmise énekei.

A kötet összeállítói tisztában vannak azzal, hogy, sajnos, a gyűjteményből igen sok minden hiányzik. De az oroszországi katolikus egyházban a liturgi-

kus költészet még csak kialakulófélben van, későbbi sikerei attól függenek, hogy sok fia és lánya aktívan részt vesz-e a folytatásban. Elsősorban azokról van szó, akik költői és zenei talentumokkal vannak megáldva. Ezzel kapcsolatban nem szabad megfeledkezni a Zsinat útmutatásáról: „Az egyházi zene keresztény érzülettől áthatott művelői érezzék át, hogy a szent zene ápolására és kincseinek gyarapítására hivatottak. Olyan dallamokat szerezzenek, amelyek magukon viselik az igazi szent zene ismertetőjeleit, (...) és elősegítik a hívők egész közösségének tevékeny részvételét” (SC 121).

Nagy hálával tartozunk mindazoknak, akik konzultatív segítséget nyújtottak a gyűjtemény létrejöttéhez. Külön köszönetünket fejezzük ki az egyházzene Pápai Egyeteme professzorának P. Daniel Solne OSB-nek (solemnus-i apátság, Franciaország), a varsói Stefan Wyszyński teológiai egyetem professzorainak: [...]

Az Úr legyen az ő jutalmuk hozzánk való jóságukért és a tehetségükből nekünk juttatott gazdag ajándékért!

Bízunk abban, hogy ez a gyűjtemény minden használóját segíti abban, hogy egy szívvel és egy szájjal dicsérje az Istent.

Fordította és a következő megjegyzéseket írta: Hidász Ferenc OFM (Szécsény)

A fentieket követi a zenei útmutató. Hogyan kell énekelni az orosz nyelvre alkalmazott gregorián dallamokat? Ötvonalas rendszerre alkalmazták az eredetiben quadrát kotta-fejeket. Az átírás során szár nélküli kottafejek szerepelnek, a hajlításokat felső átkötéssel jelölik. A flexákat dőlt betűvel, a recitáló hangokat üres körrel stb. A zsolnározást a nyolc tónusnak megfelelően alakították ki. Mivel az oroszban változó a hangsúly, ezért általában követelmény, hogy a hangsúlyos szótagra essen a zenei hangsúly, de ettől több esetben el lehet térni, mert az oroszban is előfordul másodlagos hangsúly, ill. a hangsúlytalan szótag is elbír egy-egy hajlítást. A leírás pontos, de egyszerű, minden zeneileg képzett énekes —segítséggel— eligazodik bennük. Személyes tapasztalatom, hogy felnőtt kiskórus irányításával —a szentély előtt oldalt állva— az egész templom éneklő a repertoárt. Két vasárnap is ott voltam Moszkvában, és két különböző templomban egyformán az egész nép ebből a könyvből énekelt —gyönyörűen. Amennyire tudom, az érseki előírásnak igyekeznek megfelelni. Sőt, újabb anyagra is igény mutatkozik. Egyszóval —ahogy oroszul mondják: molodci— fajn gyerekek vagytok.

(A Felelős szerkesztő megjegyzései): Az énekeskönyv elérhető az interneten is (nagy méretű fájlban): catholic-russia.livejournal.com/19039.html (a borítókép alatt a Ссылка для скачивания szavakra kell rákattintani). — A következő oldalon két kivágat az énekeskönyvből. Fent: *Asperges me* és *Vidi aquam* orosz fordításban, V. Novakovszkaja antifónáival, gregorián zsolnárral. Alul: a 150., nekünk ismerős (ÉE 103) ének szerzősége (I. Pavljak??) erősen érdekelne...

Чин Мессы с народом

26

Песнопения на окропление

Т.: *Asperges me*
М.: ант.: В. Новаковская; пс.: григ.

2.1

Ант.

О - кро - пи ме - ня.

Гос - по - ди, ис - со - пом и бу - ду чист.

О - мой ме - ня и бу - ду бе - ле - е

сне - га.

Пс 50 (IX)

1. По - милуй ме - ня. Бо - же,*

Ант.

по великой милос - ти Тво - ей.

27

Начальные обряды

2. И по множеству щедрот Твоих*
Изгладь беззакония мои. Ант.
3. Окропи меня иссопом, и буду чист,*
Омой меня, и буду бедее снега. Ант.
4. Сердце чистое сотвори во мне, Боже,*
И дух правый обнови внутри меня. Ант.
5. Слава Отцу, и Сыну,*
И Святому Духу.
И ныне, и присно,*
И во веки веков. *Аминь*. Ант.

В Пасхальное время

Т.: *Vidi aquam*
М.: ант.: В. Новаковская; пс.: григ.

Ант.

Ви - дел я во - ду, ис - те - ка - ю - щу - ю из

пра - вой сто - ро - ны хра - ма, ал - ли - луй - я.

и все, ко - го до - сти - га - ет э - та во - да.

2.2

Пасхальное время

320

си - тель твой, во - ис - ти - ну воск - рес! Так!

Ад пред Силь - ным из - не - мог, из

гро - бо - вых ве - риг, из но - чи смер - ти

Сы - на Бог и с Ним те - бя воз - двиг.

О Христе, Владыка!

Т.: ср. Пс. 135; ант.: Польша, 2-я пол. XX в.
П.: МС; М.: И. Павляк

150

Припев

О Хрис - те, Вла - ды - ка!

Вос - кре - се - ни - ем Тво - им

Пасха

321

от гре - хов о - мой нас и да - руй спа -

се - ни - е. Ал - ли - луй - я!

Пс 135

1. Славь - те Господа, и - бо Он благ,*

и - бо вовек милость Е - го. *Припев.*

2. Славьте Бога богов,*
Ибо вовек милость Е - го. *Припев.*

3. Славьте Господа, творящего чудеса,*
Ибо вовек милость Е - го. *Припев.*

4. Славьте Бога небес,*
Ибо вовек милость Е - го. *Припев.*